

Landskap: Skåne Upptecknat av: Edvard Steiner
 Härad: Skrytts / Oxie Adress: Apelgatan 11, Lund
 Socken: Vellinge / Eskilstorp Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1948 s. 1. s. 2-3 Född år 1880 i Vellinge

En bra att då ut hett vatten. s. 1.
 Oturligt mjölk, då man kan ha hem mjölkspannen. s. 1.
 Det uppfäddas barnets första badvatten. s. 1.
 Hemblock. s. 2-3.

Fb. G. 1.

Svar till Hyftin-Cavallius-Stiftelsens fråglista I

¶ mitt hem var man mycket varsam med att inte spela eller stå ut högt vatten inuti eller i närheten av köksdörrens tröskel.

Om man på sommaren, då temperaturen stodo ljudrade ute på kvällen fältet eller i blandsäden, efter mjölkningen, då man bar hem "mjölkspinnene" (= mjölklinnarna) hade oduren att möta en "kar" (= mansperson), händes mjölken omedelbart ut på marken. Den avgäp då tydliga förorsakad. Förutsked lär ha förkommit i Stallinge-trakten så sent som på 1870-talet.

Det vatten, som det nyfödda barnet första gången förtörades med eller badade i skulle "slås" (= kallas ut) under "Hyftan" (= fläderbullen, Sambucus nigra). Stallinge 1885-90.

ACC. N:R M. 10652: 2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

På gårdsplanen därefter i Eskilstorps
låg ett stenblock ca 60 cm i höjd med rekt-
angulär och plan översida ungefär 1 m i längd
och 1/2 m i bredd. Stenblocket var icke jodfast.

Inga inbuggna märken eller skälformiga
fördjupningar kunde iakttagas på dess yta.

Varken mina föräldrar eller granarna syntes
vissa någon vidsträckt vördnad eller respekt för
detta fenomen, som skundat användes som sittplatse
efter slutat dagsarbete. Då jag emellertid en gång
med ett järnspett sökte rubba stenblocket ur dess
läge, evnt. välla det över ända för att se hur det

Säg ut på andra sidan, efter första turvrida
där inte fanns några inbyggna märken - jag var
pojke då, kanske 14-15 år, och tänkte väl sär-
merst på att finna några runinskrift el. dyl.,
fick jag av min fader en skarp och allvarlig
föreläsning. Stenblocket fick inte rubbas
ur sitt läge. På frågan därför fick jag ingen
förklaring. Det var ju också anmärkningsvärt
att man i denna trakt, så fattig på sten, aldrig
sprängt sönder blocket för att använda det till
byggnadsändamål. Det tynde ju inte till någon
nyttan - låg bara i vägen och var just ingen pry-
nad. Kanske var det dock i alla fall skyddat
av tradition och vidskeplighet.

Någon offerhandling förekom där åtminstone
i min och mina föräldrars tid inte vid stenblocket.
Kanske hade det spelat någon sådan roll
under föregående generationer.